

savremena nemačka »filmična« književnost

(rolf diter brinkman peter handke tomas braš)

ROLF DITER BRINKMAN

PISMO HUMPHREY-u BOGART-u, VEĆ VRLO
DALEKOM *)

Prozori
svi su
zatvoreni. Kad zazvoniš
niko ne otvara. Je li

ta kuća prazna?
Februar je,
mart, april: otvaram

hladnjak. Nema leša u kući!
Dragi Humphrey
Bogart-e, tvoja vizija
čoveka koji se ne

smeje, samotni gost
u kući što ima samo
još pročelje,
usred Beverly

Hills-a. Čaša u ruci ipak
ne zadrhti. Maj je, juni, juli.
Avgust je, septembar, oktobar.

Nikakvi koraci na šljunčanoj stazi! Nema
leša u kući! I svi prozori
zatvoreni su zauvek
posle

pucnja.

*) Prenoseći ovu pesmu na srpskohrvatski jezik imao sam u
vidu Karamanov i Malešev prevod, objavljen u »Republika«
(7-8, 1983, s. 39). (Prev.)

SINTETIČNA PESMA 7. 2. 1968.

Vazduha
vazduha
taj svakodnevnij vonj
što zaudara iz svih tih telesa

i
jedan dobar klima uređaj u bioskopu
gde se prepuštamo filmskim
starovima: Ursula Anders je sočna
Rakel Velč se peni
ah, Ava Gardner i Džejn
Rasel, hej, šta je to danas
hoćemo li ponovo videti Merilin Monro

(Italijanke mi se baš i ne dopadaju
kako stoje stvari sa Tanom Jošidom, Miki Kamizuki i Tanom
Katucika?, kao da su mi nekako strane?)
ZaZa Gabor je već prošla
na redu su Karol Bejker,
i Olivija de Hevilend, matora
zaboravljena, preko pa-
radajz supe iz kesice za 1.20, pognuta
baš kao i bivša Teda Bejr
i Hedi Lejmar

Hoću li već jednom da vidim to telo kako golo
izranja iz vode baš u trenutku kada
su oba mala krajička napred čvrsto uzdignuta

a onda, nastupa Hajdelinda Vajs
svlači se, zajedno sa Sentom Berger
i pokazuju sve što se ovih dana
u Nemačkoj može videti
oh, mala devojkice divljih
pokreta, a rajsferšlus
nikako neće da se otvori
što svi očekuju

prepušteni sanjarenju
dižemo poglede

oh Aleksandra
oh Anita
oh Sabina
oh Hajdi
oh Helga
oh Monika
i tako dalje

i tako dalje
stomačni mišići mlitave, potrebno je
vazduha

vazduha, dakle
vazduha

gle, da ne veruješ očima
poljubio konja i
najjednom postao
pametniji, vidi onoga, hoće da
leti, raz-
bio se, iza njega
neko prska

svetlost se na celuloidu ledi sve do
tvrde koštice strasti: je li
to kritika svesti? Zašto je ta
smrt pozitivna? U suštini je to sužen pro-
blem, širine 35 milimetara, a mnogi doživotno
ostaju na još užem, na 16 milimetara, još
je

i
osvetljenje
izuzetno
loše

ne raspoznaješ ništa tačno, skup-
ljaju se oblaci

vazduha
vazduha

srećom projekcije ne prestaju.
kada bi postojali delovi tela pojedinačno, skupljao bih
ih i stavljao ih na policu za knjige, umesto
knjiga. Svako veče pred spa-
vanje, obrisao bih ih mekom maramom i
oduvao bih pažljivo prašinu. Mogu da se zareknem u to.

Vile Tremperu
počni već jednom opet
da vrtiš!
Nedostaje mi vazduha.
Ali nemoj taj Agfacolor!
Bela boja mu je isuviše

tvrda!

PIJENJE KAFE (1)

Uzimam malo mleka i dve kašičice šećera i
promešam to u šoljici preda mnom. Onda pod-
ižem šoljicu, pijem, i stavljam je ponovo na sto.

PIJENJE KAFE (2)

Noć je. Voda vri. Na stolu su pet šoljica. Ulazim
u sobu sa posudom punom kafe i vidim te nad
tim šoljicama kakao sviraš violinu.

SLIKA

U ovom trenutku

vidim
tamo pozadi

dva goluba.
»Jebu« se na

krovu.